

Ordføreren (Moltesen): Udvalget har været enigt om at fremme dette Lovforslag, som tidligere har været vedtaget i væsentlig samme Skikkelse her i Folketinget. Men der er enkelte Punkter, hvor der er nogen Uoverensstemmelse. Et Mindretal har stillet et Ændringsforslag til § 4 gaaende ud paa, at et af de tre Medlemmer af Tilsynet skal være valgt af Kommunalbestyrelsen, medens Lovforslaget holder paa, at de to Medlemmer skal vælges af Menighedsraadet og indenfor dettes egen Midte. Naar Flertallet ikke har kunnet gaa sammen med Mindretallet, men har fastholdt Lovforslagets Bestemmelse, ligger det i, at vi her i Folketinget har lovgivet paa det Grundlag, som Lovforslaget er bygget op paa, nemlig at det er Menighedsraadet, som skal være det afgørende i disse Sager. Den Gang det var nødvendigt paa Grund af Tiendeloven at træffe Bestemmelser om selvejende Kirkers Bestyrelse paa Landet, udkom der i 1908 et ministerielt Cirkulære, som lagde Tilsynet over i Menighedsraadets Haand. Da saa Menighedsraadene bortfaldt 31. December 1909, kom der et nyt Cirkulære, som lagde det over i Kommunalbestyrelsens Haand, men ved den Menighedsraadsslov, vi vedtog her i 1911, blev Sagen atter lagt i det Leje, den havde tidligere, nemlig i Menighedsraadene. Det vilde være ganske besynderligt, hvis man nu fra Lovgivningsmyndighedens Side vilde svinge tilbage. Man kan ikke paa den Maade svinge frem og tilbage, der maa dog være en vis Sammenhæng i Lovgivningsarbejdet, og det vil være et Brud paa den, hvis vi ikke fastholder Lovforslaget, som det her foreligger. Flertallet kan, som man vil se i Betænkningen, forstaa, at Mindretallet henviser til, at Grundlovens § 77 jo ogsaa paa lægger dem, som ikke hører til Folkekirken, en vis Afgift. Ja, saa længe denne Paragraf har Gyldighed, maa jeg indrømme, at der er noget, der taler for Mindretallets Forslag. Men alle Partier er jo i Virkeligheden enige om, at Grundlovens § 77 maa ophæves, og det er kun et Tidsspørgsmaal, naar det vil ske.

Der er endvidere, ligeledes af et Mindretal, stillet et Ændringsforslag til § 11 om Valgmenigheder. Lovforslaget gaar ud fra, at Medlemmer af een Valgmenighed

med egen Kirke i Sognet ikke skal deltage i den Ligning til Sognekirkens Vedligeholdelse, som i visse Tilfælde kan blive nødvendig, men de skal, hvis de bruger Sognekirken, betale ekstra derfor. Mindretallet har stillet Ændringsforslag om, at alle Valgmenighedsmedlemmer, der bruger egen Kirke, skal være fritagne for Ligningen, men skal betale ekstra, hvis de bruger Sognekirken. Nu er det jo saadan herhjemme, at Valgmenighederne har Medlemmer spredte rundt i Sognene, og adskillige Valgmenighedsmedlemmer vil have meget vanskeligt ved at benytte deres egen Kirke, som kan ligge flere Mil borte. De benytter derfor ogsaa Sognets Kirke, og Valgmenighedspræsterne benytter jo nu Sognekirkerne rundt omkring i Landet, i Særdeleshed efter at vi har faaet Loven om Kirkers Brug. Efter Flertallets Mening vil der ikke være Tvivl om, at det vil blive meget dyrere for Valgmenighedsmedlemmerne at betale ekstra end at deltage i den almindelige Ligning, saa at det er en Bjørnetjeneste, man gør Valgmenighederne ved at gaa bort fra Lovforslaget. Og den hidtidige Lovgivning er jo gaaet ud paa netop at søge at knytte de frie kirkelige Bevægelser til Sognekirkerne. Der kan naturligvis være visse Grænsetilfælde, hvor § 11 kan virke ejendommeligt; f. Eks. vil der, hvis en Mand, der hører til en Valgmenighed, bor lige paa den anden Side af Sognets Grænse, være noget ubilligt i, at han skal deltage i Ligningen til Sognekirken, hvor han aldrig kommer, da han bor nær ved sin egen Valgmenighedskirke. Men saaledes er det i alle Forhold, der har udviklet sig historisk. Sognegrænserne medfører tidt og ofte Forhold, som kan synes noget besynderlige, men Livet er nu en Gang fuldt af Grænsetilfælde. Flertallet mener derfor at maatte fastholde Lovforslagets Bestemmelse overfor Mindretallets Ændringsforslag. Der er adskillige andre Ændringsforslag, men de er kun af sproglig Art og er stillede af hele Udvalget. Jeg anbefaler dem til det høje Tings Velvillie.

Keiser-Nielsen: Den forholdsvise Enighed, der har været i Udvalget om dette Lovforslag, varser jo godt om, at det kan ventes gennemført, i alt Fald her i dette Ting. Der er, som omtalt af den ærede